

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. decembra.

Srbija važna je za nas po sorodstvu, važna kot sosed naših držav, važna kot etapa na balkanski poluotok in do divnega Carigrada. Zaradi te važnosti in ker imamo v Srbiji mnogo in raznovrstnih interesov, bavimo se pogostoma z mlado kraljevino in z opreznimi očmi opazujemo vse dogodke v njej.

Zlasti sedaj ob volitvah za skupščino je zanimanje veliko in dan na dan čuje se vprašanje: „Kaj novega iz Srbije?“ „Kaj se dogaja v Belemgradu?“ Kot odgovor na tako vprašanje, naj nam služijo danes glasovi raznih listov, ker smo se prepirali, da je to najvarnejši način.

„Pester Lloyd“ ima na prvem mestu o kraljevini srbski uvođen članek, ki je vse pozornosti vreden. Čitajočim ta članek, zdelo se nam je, da glasilo Falkovo tolče na prsi z glasnim „Mea culpa“ in da se mu razmere onkraj Dunava in Save ne vidijo preveč rožnobe. „Pester Lloyd“ dokazuje, da se kralj Milan radikalne stranke nikdar osvobodil ne bode, kajti: „Kralju srbskemu pripetila se je dogodka, o kateri pripoveduje nemška bajka: Kako je beda v podobi malega možička ušatorila se v kmetški hiši, kako je ubogi kmet vse zaman poskušal, da bi prepolnil usiljenca, kako je celo streho razrušil pod katero se je bil ugnezdil nadležni gost, kako je, ko vse ni nič pomagalo, naposled sklenil, da ostavi stanovanje in se preseli v drugo hišo — a glej, ko je voz naložen z imetkom peljal se skozi vrata, čepela je beda na pohištvu in veselo se nasmihala: „Mi se selimo!“ Baš tako godi se kralju Milanu s svojim jadom, z radikalci. Stranka ta ugnezdila se je po Srbiji, zlasti mej kmetskim prebivalstvom. Kralj skušal je napraviti jo neškodljivo, in poklical jo je na krmilo ter dal jej priliko, uničiti se, — a brez uspeha. Radikalna vlada bila je sicer zelo slaba, a stranka ostala je navzlic temu mej narodom. Tedaj odpustilo se je to ministerstvo in postavila se je odločna in kreпка vlada, ki naj iztrebi zlo pri korenini — a tudi to je bilo brez uspeha, kajti vsa opozicija pridružila se je radikalizmu. Sedaj sklenil je kralj skrajno sredstvo. Stara ustava se ima razrušiti in sezidati nova konstitucionalna zgradba. A glej! ko se ima pričeti preselitev, čepi na vozu, ki ima novo ustavo prepeljati v skupščino, zopet radikalna beda na vrhu in veselo kliče: „Mi se selimo!“

Ko je „Pester Lloyd“ tako narisal položaj v Srbiji, svetuje se kralju Milanu, naj radikalcem pokaže pest, kajti „vse je závisno od osobne odločnosti in vztrajnosti, vse od suverenne zavesti kralja Milana, od njegove modrosti in energije.“ Ako se mu ne posreči, ugnati nemirnih duhov v kozji rog, nastala bode za Srbijo „brezupna perspektiva“, a „Pester Lloyd“ milostno zatrjuje, da se on in njegovi pristaši v Srbije notranje zadeve nikdar umešali ne bodo.

Drugi list, ki se bavi s Srbijo, je „Novoje Vremja“. Na svojega Dunajskega dopisnika vest, da kralj Milan za slučaj neprilik v Srbiji prosi od avstrijske vlade ne samo pomoči, ampak tudi podpore, opaža „Novoje Vremja“: „Avstrijska diplomacija bode dobro storila, ako pomisli posledice, predno vsprejme tak predlog. Že davno ni bilo v Rusiji toliko povoda, kakor sedaj, da sočutno podpira srbskega naroda težnje, ki so se pokazale pri volitvah za veliko skupščino. Te težnje, ako le ne bodo ugašene, morejo imenitno storiti isto Srbijo, ki je naiduševala ruske prostovoljce, ki so 1876. l. hiteli Srbom na pomoč, to se pravi, utegnejo napraviti slovansko državo v resnici nezavisno, ob enem pa iskreno prijateljsko Rusiji, akoravno nismo posvečeni v državne tajnosti in nakane ruske vlade, smemo vendar trditi, da, ako se prikaže v Srbiji avstro-ogerska vojska, bode tudi v ta skromni namen, da so zopet povrne postavnega vladarja oblast, ne bode to brez energičnega ugovora iz Petrograda, marveč bode to pričetek novih mejnarodnih zapletkov najresnobejšega značaja.“

„Novoje Vremja“ razpravlja še nadalje srbske razmere in se peča že z eventualiteto, da se bode Milan odrekel prestolu kraljeviču Aleksandru na korist in da se bode potem kraljica Natalija povrnila v Srbijo, ki bi potem bila v resnici nezavisna slovanska država. Tako „Novoje Vremja“, ki nam v rečenem članku podaje par akordov srbske „Zukunftsmusik“.

V listih čita se celo, da se na Dunaji že razpravlja vprašanje, kaj se ima zgoditi, ako v Srbiji prevrat nastane. Zatrjuje se, da naša država sama ne bode posredovala, marveč da bode vlastim predlagala, da se v Srbijo odpošljejo evropski poverjeniki in velesil vojaški agenti, da s pomočjo primerne vojne sile, katero bi dale sosedne dežele: Avstrija, Turčija in Rumunska, napravijo mir in red

v deželi. Veliko vprašanje je pa, bodo li vse velesile tak predlog vsprejele,

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. decembra.

Češki deželni zbor snide se nekda dne 7. januarja in bode zboroval tri tedne. Glavni predmet njega posvetovanjem bode pravila deželne banke, ki se namerava osnovati. Nove volitve za deželni zbor bodo prihodnje poletje.

Vlada baje hoče sama izdelati nov **šolski zakon** in predložiti ga gospodski zbornici, da tako odstrani Liechtensteinov predlog. Vlada bode zakon zaradi tega poprej gospodski zbornici predložila, ker misli, da bode tu našla manj upora. Ko bode pa gospodska zbornica predlog vsprejela, se tudi zbornica poslancev ne bode upala ustavljati. Mi Slovani od predloge, katero bode izdelal gospod pl. Gauč, nič dobrega ne pričakujemo. Liechtensteinov predlog mu najbrž zaradi tega ne ugaja, ker se nekoliko ozira na želje Čehov, vladna predloga bode pa najbrž strogo centralistična in se bode ozirala najbrž le na želje nemških konservativcev.

Oficijozni „Mährisch-schlesische Bote“ piše, da ni upanja, da bi vladna predloga **vojne zakona** se kaj premenila. Tudi oni so motijo, ki mislijo, da jo bode premenil ogerski državni zbor. Kakor je ta list izvedel, sta se sporazumeli obe stranski vladi, da bode ta gledali, da parlament jedne državne polovice vsprejme predlog tako, kakor jo je parlament druge polovice. Ko bi Ogrski vojnega zakona ne vsprejeli, prišlo bi v Budimpešti do ministerske krize.

Vnanje države.

O volitvah v **Srbiji** dobili smo prvo poročilo. Voljenih je 160 radikalcev in 40 liberalcev, o kakej zmagi naprednjakov se pa predvčeraj zvečer v Belemgradu še ni vedelo. Ker je voliti nad 600 poslancev, se seveda iz navedenih števil ne more sklepati na končni rezultat. A toliko je gotovo, da bodo radikalci imeli veliko večino, naprednjaki pa ne bodo dosegli skoro nobenih uspehov. Liberalci utegnejo dobiti nekaj več mandatov, nego se je s prva pričakovalo. V Belemgradu so bili liberalci in radikalci sklenili kompromis in so tudi zmagali. Njih kandidati so dobili po 813 glasov, kandidati naprednjakov pa dobili po 518 glasov. Oni liberalci, ki ne marajo za nobeno sporazumljenje z radikalci, bili so postavili lastne kandidate, kateri so pa le dobili po 444 glasov. Skoro vsi uradniki glasovali so za liberalce, ker mislijo, da pride Ristić na krmilo. Občinstvo v Belemgradu se nadeja, da kralj pokliče radikalce na krmilo, predno se snide velika

LISTEK.

Matične knjige za leto 1888.

III.

Prihajač.

Povest. Spisal Fr. Dolinar.

Tretja knjiga, katero nam podaje „Matica Slovenska“, prinaša kot III. zvezek zabavne knjižice povest „Prihajač“, kateri je odbor bil prisodil darilo iz Jurčič-Tomšičeve ustanove. Kdo je „Prihajač“, po katerem je pisatelj krstil svojo povest? Mladí trgovec Stržen, ki se je naselil na kmetih v vasi, ne predaleč od Ljubljane. To neslano, puhlo človeče, v katerem ni iskric poštenja, ki pijančuje, razgraja, brije neumne burke in šale, karta, zalezuje kmetška dekleta, ta prototip lahkomiselnega in sprijenega fantalina, spremeni v teku malo mesecev vso poprej pošteno in mirno vas v kraj prepira in razprtij. Zraven svoje prodajalnice odpre krčmo in tu se zbira vsa vaška sodrga. Upliv

Strženove krčme jel se je kazati na mladini. Dekleta so se lišpala in mislila le na nedeljski ples. Sramožljivost je izginila iz predrznih oči in kar pretresalo je človeka, ki je čul nespodobno govorjenje in nesramno petje iz deklških ust. — Mladenci so se navadili potepanja, zapravljenosti in ošabnega, odurnega vedenja. Še celo v cerkvi so se godile nespodobnosti.

In tega malopridneža izvolijo si vaščanje županom nasproti prejšnjemu županu, obče spoštovanemu možu, kije na splošno zadovoljstvo bil županoval že desetletja. Županja pa mu hoče obesiti svojo pošteno in jedino hčer za ženo. Gospod pisatelj je te žalostne razmere in to pokvarjenost popisal tako živo, da naposled čitatelj dobi prepričanje, da se je res tako godilo. Sicer pa kaže gosp. pisatelj v tej povesti, da ima bogato žilo zdravega humorja, in če kdo, more nam on ustvariti humorističen roman. V tem zmislu pozdravljamo „Prihajača“ kot predhodnika večjega pripovednega dela, pisanega z onim humorjem, s katerim nas razveseljuje pisatelj na mnogih mestih te povesti.

IV.

Erjavčevi izbrani spisi.

Vsak matičar bode hvaležen „Matici Slovenski“, da je zbrala in izdala leposlovna dela Frana Erjavca, pisatelja, o katerem gosp. profesor Levec po pravici trdi v životopisu („Zvon“ 1887. I.), da je bil najpopularnejši pisatelj v Slovincih, ki je znal pisati za ves narod, a ne samó za posamezne dele njegove.

Leta 1857. se je Erjavce prvič oglašil v „Novicah“ s povestico: „Veliki petek“. Ž njo se začne prvi zvezek. Zatem sledi v „Slovenskem Glasniku“ l. 1859. natisnena povest: „Na strižčevem domu“. Toda ta povest se v jeziku in dikciji bistveno razločuje od prvega natisa. Ranjki Erjavce je namreč začel prirejati starejše svoje spise, da bi jih izdaval v „Slovenski knjižnici“, ter jih v ta nam popravljaj. Prezgledna smrt Jurčičeva in Erjavčeva je zaprečila, žal, ta načrt. Za drugi tisk je bila prirejena v ostalini samo povest „Na strižčevem domu“ in prva tri poglavja „Črtice iz življenja in delovanja učenjaka Schankschnepperleina“.

skupščina. V političnih krogih se pa govori, da bode kralj sestavil ministerstvo iz vseh strank, ki bode vladalo tako dolgo, da se spremeni ustava, potem pa pride na krmilo vlada, ki bode vzeta iz kake stranke.

Povodom smrti princa Aleksandra hessenskega sta princ Ferdinand in **bolgarska** vlada princu Aleksandru Battenberžanu izrekla sožaljenje. Stotnik polka Aleksander (1. pešpolka) odpotoval je v Darmstadt, da bode zastopal polk pri pogrebu ter položil venec na krsto. Ponesel bode tudi lastnorčni pismi princa Ferdinanda vladajočemu velikemu vojvodu hessenskemu in princu Aleksandru.

Zbornica **francoska** je zavrgla vladno predlogo, da bi se naj Panamski družbi priznala pravica, da za tri mesece plačila ustavi. To je potrebno, ker bo sicer drzno Lessepsovo podjetje zadelo na prevelike težave, ter bo morda družba morala napraviti konkurz. Tak konkurz bi pa jako hudo zadel prebivalstvo, kajti panamske srečke in obligacije so največ v rokah malih kapitalistov, katere bi taka zguba pahnila v revščino. Zbornica se pa na vse to ni ozirala. Zaradi tega vlada po deželi velika nevolja.

Vodja **angleških** liberalcev Gladstone je govoril na nekem taboru v Londonu, ki je bil obilo obiskan. V svojem govoru je napadal unijonistične liberalce, ki podpirajo konservativce, a v parlamentu vender sedé mej liberalci. Govornik misli, da do vojne ne bode prišlo v Evropi. Na Balkanu zlasti v Srbiji še ni vse v redu in se je bati nemirov, čemur so pa krive spletke raznih držav. Nadeja se pa, da bode angleška vlada previdno postopala glede balkanske politike. Energično je protestoval proti temu, da bi skušali zavojevati Sudan. Niti angleški niti egiptski interesi ne zahtevajo, da bi si morali obdržati Sudan. Nadalje je Gladstone razvil svoj program glede notranje politike. Glavne točke tega programa so, da se volilna doba parlamenta skrajša na tri leta, da se policijska oblast v Londonu izroči občini, da se skrbi za brezplačen pouk in na Škotskem in v Walesu cerkev loči od države.

Dopisi.

Iz Kamnika 12. decembra. (Slovesno otvorjenje vodovoda.) Take slavnosti, kakor dne 2. t. m., še ni bilo v našem mestu. Potomcem bode pričala, kakó visoko je spoštoval Kamnik svojega vladarja. V spomin njegovega slavnega vladanja napravil je vodovod, ki se je ta dan blagoslovil. Prostor za to slavnost zbral se je na sejmskem trgu, kjer stoji tudi krasen vodnjak od litega železa z napisom: „V spomin slavnega 40letnega vladanja presvetlega cesarja Fran Josipa I. postavila mestna občina. 1888.“ Ves trg in mestno hišo krasile so cesarske in narodne zastave. Vodnjak in tik njega začasno napravljeni vodomet zaljšalo je zelenje. Ob 11. uri dopoldne napolnilo je domače in tuje občinstvo ves slavnostni prostor, katerega odličnejše mesto je bilo odločeno navzočnim mestnim odbornikom, okrajnemu glavarju, častnikom, uradnikom. Požarna bramba skrbela je za red. Slavnost povečšavalo je tudi veteransko društvo z godbo. O določenem času blagoslovi g. dekan vodovod. Po kočanem obredu stopi na óder g. Hable inženjer Dunajske družbe, ki je napravo vodovoda prevzela, čestita mestu, da si je preskrbelo z vodovodom zdrave pitne vode, riše zgodovino vodovodov, zahvaljuje se županu in mest. odboru za izročitev dela, izjavi, da je vodovod popolnoma zgotovljen ter ga kot tacega oddaje g. županu. Gosp. župan Fischer na to naznani, da je z dogotovljenim vodovodom zvršen sklep mestnega odbora, postaviti monumentalen vodovod v spomin 40letnine, zahvaljuje se mestnemu starešinstvu za izkazano zaupanje in podporo, vodstvu smodnišnice, za pospeševanje

V prvem zvezku so dalje priobčene povesti „Avguštin Ocepek“ (Slovenski Glasnik, 1860), „Zamorjeni cvet“ (Slovenski Glasnik, 1861), „Izobjeljen mož“ (Slovenski Glasnik, 1864), „Hudo brezdnó ali Gozdárjev rejenec“ (Družba sv. Mohorja, 1864), „Ni vse zlato, kar se sveti“ (Družba sv. Mohorja 1887), „Huzarji na Polici“ (Slovenski Glasnik, 1863). Zakaj se gosp. urednik ni držal kronološkega reda, nam ni jasno.

Konečno naj izrečemo željo, kateri bodo gotovo pritrdili vsi matičarji, ki željno pričakujejo družega zvezka: Naj bi Matica 2 zvezku dodala Erjavčevo podobo, izdelano na primer tako umetno, kakor je Stritarjeva v njega spisih. Gosp. profesor Levec pa naj bi spisal životopis, oziroma priredil v „Zvonu“ priobčenega za Erjavčeve izbrane spise.

Tisk in papir je ličen. Zeló pa motijo tiskovni pogreški, ki so nakopičeni v knjigi: „Slovenci in l. 1848.“ Naj odbor potrebno ukrene, da se v prihodnje odpravi ta nedostatek.

dela in sploh vsem, ki so pri tem pripomogli ter konča s trikratnim živoklicem na presvetlega cesarja. Občinstvo pritrdilo je z naidušenimi živoin slavaklici. Veteranska godba zasvira cesarsko pesen. Bliskoma šine voda iz vodometu, ki se je dvigala skoro da družega nadstropja v šolskem poslopji. Tudi vodnjak pričel je svojo delo. Požarna bramba, ki je pri tej slavnosti imela tudi svojo vajo, imela je takoj posla. Cevi, ki so bile v zvezi z dvema hitrantoma, oddaljenima kakih 50 korakov, napolnile so se z vodo veliko hitreje kakor drugikrat. Pritisk vode bil je takó močan, da je bilo brizgalcem na bližnjih poslopih mogoče z vodo škropiti po vsej strehi. Mej tem jako zanimivim prizorom svirala je godba vesele koračnice, pokažanje topičev pa je oznanjevalo, da je štiri mesece trajajoče mučno delo dovršeno v čast Kamniku in blagor njegovim prebivalcem.

Vodovod pričenja se na severni strani mesta nad smodnišnico in je kakr 3 kilometre dolg. Reservoir ima toliko studenč, temeljne Bistrice, da vode tudi ob največji suši zmanjkalo ne bo in tudi ne, ako bi se po mestu v vse hiše napeljala. Toplina vodi, ki je izredno čista, je 6 stopinj C. Izven velikega vodnjaka, ki toči neprenehoma iz dveh cevij mrzlo studenčnico — vsako uro je izteče 30 hektolitrov — je na raznih krogih v mestu še 5 manjših vodnjakov. Za škropljenje cest je na raznih prostorih 11 hidrantov, ki bodo pa tudi tukajšnjim požarnim brambovcem hitra in zdatna pomoč v slučajih kacega požara.

Korist vodovoda je sedaj, ko je dogotovljen, že očitna, in marsikateremu so predsodki, ki jih je imel še pred kratkim, popolnoma izginili. Več hišnih posestnikov je že zdaj napeljalo vodo v v svoje hiše in ni dvomiti, da bode prihodnje leto vzgled omejenih našel mnogo posnemovalcev. Res je stalo to podjetje mnogo truda in stroškov, toda, ker se bodo mestu pridobili novi dohodki, ne da bi se nakladala davkoplačevalcem nova bremena, upati je gotovo, da bodo pokriti v malo letih vsi stroški.

Vso čast dela spomenik mestu, ki je s tem tudi ustreglo želji cesarja, da naj se Njegova štiridesetletnica praznuje z občekorištnimi napravami.

Mnogo opravila imeli so pri tem dolgotrajnem delu oni mestni očetje, ki so bili v vodovodnem odseku, največ pa seveda g. župan, ki je imel nositi največje breme odgovornosti. Da se pri tem ni manjkalo sitnosti, da je bilo tu in tam marsikakšno zoperno slišati, je gotovo. Sedaj, ko je vodovod gotov in tako izvrstno ugaja, pozabljene so vse ovire in vse sitnosti.

Iz Šoštanja 13. decembra. [Izv. dop.] Kakor navadno, prečital sem bil tudi današnji „Narod“ t. j. od 10. decembra, in sem videl, da je tudi „Matica Slovenska“ v znak hvaležnosti in spoštovanja do presvetlega cesarja blage volje več patrijotičnih knjig učiteljskim in šolskim knjižnicam podariti izvolila. Ta dobrodelni čin je gotovo vse hvale vreden in vsak pravi rodoljub mora to idejo z največjim veseljem pozdravljati, vsak kateri količakaj pozna važnost učiteljskih in šolskih knjižnic. Hvalo bi torej morali peti vsi okraji, kojih se je „Matica“ tako lepo spomnila, in z največjim veseljem podarovane knjige vsprejeti.

Vender temu ni tako. V ravno isti številki „Slov. Naroda“ se dalje čita, da je bil nadučitelj Šoštanski one za celi okraj namenjene in poslano knjige nazaj poslal — da jih ni vsprejel. Čital sem dvakrat, trikrat, svojim lastnim očem nisem mogel verjeti, in vender je bilo tako.

Nevolja in gnev sta me spreletela, da se kaj tacega pri nas sploh še more zgoditi, groza in strah, da imamo mi na slov. Štajerji take učitelje, kakor je nadučitelj Šoštanski, ki se predrzne v svoji patentovani zagrizenosti knjige, ki so podarjene knjižnici celega okraja, na svojo roko nazaj poslati. Kako se naj tedaj slovenski učitelj izobražuje? Misli li on, da morajo v istini učitelji celega okraja svojo vedo iz Celjske vahte ali Graške tetke zajemati, kakor on? Morda tudi misli, da morajo vsi, kakor on, izročeno deco neumno germanizovati in na ta način prodajati, mesto da bi jo po pedagoških načelih vzgajal in poučeval? Res, žalibog, veliko pristašev se ima v tem okraji, vender postaja njih število vedno manjše in manjše, mej tem, ko število pravih zavednih učiteljev vedno bolj in bolj rase v prid in veselje celega okraja.

Ako Vam je tako malo mar za slovenske knjige, zakaj službujete na Slovenskem? Idite gor mej Nemce „in das gelobte Land“, tam razširjajte potem svojo kulturo. Mi dobimo družih gospodov učiteljev, rečem učiteljev, v kojih srcih res klije ista ljubezen do naše mladine, katera nikdar ne ugasne, temveč vedno bolj in bolj žubori, noter do tihega groba, — ne pa taci, kakeršen ste Vi!

Od Malenedelje 13. decembra. Kdor je že kedaj hodil po Ljutomerskem okraji, ter po rodovitnem Murskem polji, zapazil je gotovo tudi prelepi kraj in okolico Malenedeljsko, res mična in krasna je ta okolica; vsakdo mora soditi po lepih zidanih belih poslopih, mnogih kapelicah, in Bogu posvečenih križih, da je tukaj skrbni, srečni, Bogu udani narod.

Pa zakaj bi ne bil, roka Vsemogočnega ustvarila je ta kraj kaj mično, ker proti severju rodovitna ravan, a polovica fare proti jugu in zahodu spenjajo se rodovitni vinski griči, mej kojimi se tudi predobro znani ter imenitni in sladki Moravčak (Muratzenberger) v obilni meri pridela; res vsak občuti se tukaj kaj prijetno, že tudi iz tega ozira, kajti tukaj je izključno slovenski, prijazni ter miroljubni narod.

Da bi Vi, g. urednik, mislili, da je stvar pretirana, Vas zagotavljam, da je vse gola resnica, ter Vam povem, da je že naš nekdanji župnik, slavni gospod Krempelj pred več nego 40 leti milobo in krasoto naše okolice opeval. Da pa vsem ljudem nikdo ne more ustreči je stara, žal — resnična pravljica; tudi ta krasna in prijazna okolica in nje prebivalci neso vsem pogodu, ali omeniti moram le nekega gospoda, ki nas že več desetlet let izvrstno molze, a sam ne taji, da nas srčno — sovraži.

Ta možicelj, seveda nasprotno misli, sovraži vse, kar ljubi poštenjak, sploh poštenost in priljudnost, zdi se mu največji greh.

Kakor Vam, g. urednik, tako tudi vsem častitim bralcem je predobro znano, da naši nasprotniki le nekaj vender od nas ljubijo in to je denar, tega ne zaničujejo, akoravno pride iz rok sl. kmeta rodoljuba, ker denar, meso in sploh pridelki slovenskega kmeta se jim dobro priležijo, kar vsak prvi hip na groznem trebuhu našega „prijatelja“ zapazi.

Ker smo mi sploh miren in potrpežljiv narod, ki zavisti in sovraštva ne pozna, bi tudi našemu gospodu nič ne oporekali, ko bi le ne spolnjeval najiskrenejše treh naglavnih grehov, ki njim mi lakomnost, zavist in jeza ali sovraštvo pravimo; ker imajo pa ti le grebi v njem korenine čez mero, zraven pa nas, kakor sam trdi, srčno — sovraži in trpeti ne more, svetujemo mu mi, da je bolje, da zapusti jeden vse kakor vsi jednega, ker mi smo tukaj rojeni in gotovo radi njegovega sovraštva do nas, ne gremo proč, zraven bi nam in sebi ohranil posel, kajti čas skrajni, ki ga smo prisiljeni drugače odkaditi.

Ko nas možicelj zapusti, mahnil jo bode gotovo „direct“ v obljubljeni Prusijo k slavnemu Bismarcku; tudi bi mu iz ljubezni do njega srčno radi darovali svoto, da bi jo zamogel v brzovlaku do pruske meje potegniti, še tudi jaz, ako drugače štedljiv, ne štedil bi pri taki reči nekaj goldinarjev.

Novosti imam nekaj, ali dandanašnje novosti so Vam že tako, da je jedna neljubša od druge, tudi jaz se rad umikam vsem novostim, tudi ta, da naš obče spoštovani, priljubljeni gospod kaplan odide, nas je vse brez izjeme nemilo dirnola, kajti kdo in do kogar pride, žaljuje po tem častitljivem gospodu, njega izborne pridige in preprijaznost do nas faranov in goreča ljubezen do narodnosti, nam je usedla tako globoko v srce, da še si tega uisiliti ne moremo, da bi se morali kedaj od njih ločiti. — Čudno je pa to, da nikdo ne vpraša po uzroku, zakaj da odidejo; oh! zakaj bi vprašali, ko nam je predobro znan. — Ali še hočemo dolgo tako ravnanje z mirnim okom gledati?

Pravicoljubni farani.

Domače stvari.

— (Podeljevanje oblekerevnim otrokom.) Kakor smo že javili, bila je v dvorani Ljubljanske čitalnice lepa slavnost človekoljubja. 84 revnih učencev dobilo je namreč popolno zimsko obleko in čevlje, poleg tega pa še 20 učencev čevlje. Ravnatelj Praprotnik nagovoril je najprvo učence z lepimi besedami ter jim polagal na srce, naj ostanejo hvaležni dobrotnikom svojim, ki toli

blagodušno za njih skrb. Nato se je delila obleka. Deček in deklica zahvalila sta se dobrotnikom za podeljeno obleko in sta izrazila zahvalo zlasti damskemu odboru, ki jim je priredil to lepo veselje. In res tudi mi moramo priznati, da je naše mesto, kar se tiče človekoljubja, jedno izmed prvih. Posebna hvala gre v tem oziru cesarskega svetnika soprogi gospej Mariji Murnikovi, ki je neumorno skrbela za to, da je letos še več otrok dobilo obleke, nego lani. In ako revni otroci imajo biti komu hvaležni, to se morajo ravno gosp. Murnikove spominjati z najhvaležnejšim srcem. Omeniti pa nam je tudi drugih dam, ki so načelnici blagodušno pomagale, in to so gospa Premkova in gospice: Lujiza Orel, Marijana Souvan, Klein in Premk. Konečno naj še omenimo, da je lepo slavnost počastil s svojo navzočnostjo deželni predsednik baron Winkler s svojo visokorodno sopogo.

— (Čitalnica Postojnska) izvolila je v svojem letnem občnem zboru 16. t. m. jednoglasno slovenskega mecena gosp. Josipa Gorupa častnim članom.

— („Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani) ima prvi letošnji večer jutri dne 19. decembra ob 1/8. uri v mali dvorani (klubni sobi) v hotelu pri Maliči.

— (Dr. Al. Rojic,) deželni poslanec, natisnil je svojo interpelacijo o Goriški bolnici in blaznici usmiljenih bratov v Seitzovi tiskarni v Gorici ter dodal je še marsikaterih opomb in pojasnil. Iz teh je razvidno, da bivši predstojnik usmiljenih bratov Horaček je bil dal deželnemu odboru na izbiro, ali hoče sam imenovati in plačati bolnici zdravnika, ali pa hoče to prepustiti bolnišničnemu upravnistvu. Deželni odbor odločil se je za poslednje ter je dovolil, da so se povišale prehranitve v namen, da se s poviškom plača v bolnici zdravnik. Za domače povišala se je takrat prehranitina od 35 kr. na 40 kr. na dan, za tuje pa od 52 kr. na 70 kr., za domače blazne na 50 kr. Na podlagi teh dovoljenj in števila bolnikov, ki se prehranjuje v tem zavodu, dela dr. Rojic svoje račune ter izvaja zaključke. Kakor ona interpelacija z leta 1886. tiskana v Postojni, tako je tudi letošnja knjižica namenjena Rojičevim volilcem in razumnistvu po Goriškem, kateremu se je tudi razposlala, kakor se nam poroča.

— (O romanu „Pobratimi“) piše „Südsteierische Post“: „Pobratimi“ ist der Titel des neuesten slovenischen Originalromanes aus der Feder des bewährten Patrioten und gewiegten Schriftstellers, Dr. J. Vošnjak. Der Verfasser schildert in diesem seinem jüngsten Geistesprodukte jene unlängst vergangene Epoche der nationalen Wiedergeburt und Weiterentwicklung, da die Geister durch die nationale Idee mächtig erregt, entflammt für die höchsten Güter der Menschheit und des eigenen Volkstammes freudig jedes persönliche Opfer darbrachten. Der Einfluss der rauhen Wirklichkeit auf die in das praktische Leben mit idealen Hoffnungen und Plänen eintretende Jugend, die Conflicte, welche der nationale Kampf in das sociale Leben hinein trägt, der Widerstreit zwischen hoffendem Optimismus und verzagendem Pessimismus wird in lebhaften Farben geschildert. Da sich die Handlung in unserer engeren Heimat, in einer Stadt Süsteiermarks abspielt, so wird dieser Roman, der an Gedankenreichtum und auch in stilistischer Beziehung sich jedem ähnlichen Werke würdig an die Seite stellen kann, gewiss zahlreiche Leser finden. Papier, Druck der „Narodna Tiskarna“ in Laibach und äussere Ausstattung entsprechen dem gediegenen Inhalte, so dass der Preis von 1 fl., 20 kr. für das elegant gebundene Exemplar als ein mässiger bezeichnet werden muss.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v zadnji letošnji številki nastopno vsebino: Vabilo na naročbo. — Trmoglavost. Spisal Ivo Trošt. — Knjiga Slovenska. — Dr. Ivan Anton Scopoli. (Spisal Fran Kocbek. — Poročilo o pošiljatih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo“ „Pedagogiškega društva“ v Krškem. — Ocena. — Književnost. — Dopisi. „Učiteljski Tovariš“ stoji za vse leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr.

— (V Samoboru) umrl je dne 15. t. m. g. Edmund Jenko, umirovljeni c. kr. stotnik, v 62. letu dobe svoje. Porojen dne 11. novembra 1827 v Kastvu, pohajal je gimnazijo v Novem mestu in v Ljubljani ter 1848. l. stopil v vojsko in služboval mnogo let pri orožnikih v Dalmaciji, Ljubljani, Gorici i. t. d. Bil je jako odločen Slovan in pri

volitvah glasoval je vedno z opozicijo. V miru počival!

— (Iz Doja pri Litiji) 15. dec. V naši fari obolelo je v 1 1/2 mes. 40–50 ljudij za osepnicami, izmed katerih sta 2 umrli in več kakor 10 je še bolnih. Dasiravno je že toliko ljudij obolelo, vender pa še ni bilo nobenega zdravnika in nikdo se ne gane, da bi se bolezen omejila. Čudno!

— (Vabilo k veselici,) katero priredijo Mozirski diletanti v dan 30. t. m. zvečer v prosto rih gosp. Josipa Goričarja. Vspored: 1. „Županova Micika“, veselo-igra v dveh dejanjih. 2. „Srečno novo leto!“ šalo-igra v 1 dejanji. 3. Ples in prosta zabava. Čisti dohodek namenjen je „Savinjskemu Sokolu“. Začetek ob 7. uri. Ustopnina: Sedež v prvih treh vrstah po 50 kr. Sedež v naslednjih vrstah po 30 kr. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabijo Mozirski diletanti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. decembra. Grof Leo Thun, član gospodske zbornice, danes zvečer ob 1/8. uri umrl. (Grof Leo Thun bil je porojen dne 7. aprila 1811. Po končanih vseučiliških študijah stopil je v državno službo ter bil najprej okrajni, potem okrožni komisar, pozneje vladni tajnik na Dunaji, 1847. l. gubernijski svetnik v Lvovu. Grof Leo Thun, ki je bil tudi literarno plodovit, bil je 1848. l. tajnim svetnikom in deželnim načelnikom v Pragi imenovan. Ko je v Pragi dne 12. jun. 1848. nastal ustanek, ujeli so ga ustaši in s soprogo vred imeli zaprtega v Clementinumu, a so ga kmalu izpustili. L. 1849. bil je imenovan naučnim ministrom ter na tem mestu ostal še leto dnij, ko se je bil že Bach umakniti moral. Pokojni Thun je mnogo pripomogel, da se je bil sklenil konkordat. L. 1860. stopil je iz ministerstva, bil pozneje imenovan dosmrtnim članom gospodske zbornice, odlikovan z redom zlatega runa. Češko veleposestvo volilo ga je v deželni zbor. Thun bil je izvestno znamenit državnik in njegov upliv v veleposestvu češkem velik. Uredn.)

Belgrad 17. decembra. Dosedanje volitve kažejo nastopni rezultat: 204 radikalcev, 86 liberalcev, 4 naprednjaki, 19 nedoločene stranke. Vesti o ministerski krizi so popolnoma nesnovane.

Peterburg 17. decembra. Bavan Jojmini umrl.

Dunaj 18. decembra. Za princa Carignana napovedana šestdnevna, za princa Aleksandra hessenskega dvanajstdnevna dvorna žalost.

Berolin 18. decembra. Cesar poslovil se včera od Benomarja. Obisk trajal jedno uro.

London 18. decembra. V dolnji zbornici izjavil Fergusson, da je Osmana Digma vest najbrže vojna zvijača, ki pa ne more preprečiti korakov za osvoboditev Suakima.

Razne vesti.

* (Koliko časa se potrebuje okolu zemlje?) Z železničnim strojem prišlo bi se okolu zemlje v 35 do 40 dneh, pešec potreboval bi, če bi hitro hodil, jedno leto 63 dni za potovanje okolu sveta. Glas potrebuje pa le 52 1/2 ure, svetloba 1/10 sekunde in električni brzojav še celo manj, nego 1/10 sekunde za pot okolu zemlje.

* (Žene — morilke.) V Slavoniji okolu Erdevika prišli so na sled mnogim umorom. Dan za dnevom zapirajo se žene, ki so svoje soproge in druge može s strupom spravile s sveta. Zaprte so doslej: Milka Maralič iz Nestinja, Ljubica Gavrilović, Simeona Sremčič, Marija Damilović, Jelka Ostoić, Stevka Jagmasevič in Ljubica Gjakonič iz Erdevika. Vsaka izmed teh otrovala je svojega moža in jednega ali celo več družih mož. Strup dajala jim je neka baba iz Bingle, katero so že lani zaprli.

* (Čudna oporoka.) Milijonar Tagliabna v Milanu volil je v svoji oporoki 50 000 lir 50 cestnim pometajem s tem pogojem, da ga spremijo pri pogrebu v svoji navadni delavniški obleki. Tacega spremstva želel si je ranjki bogatin za zaradi tega, ker je bil v svoji mladosti i sam cestni pometaj.

* (Gospa v igralni sobi.) Iz Londona se poroča: Mlada in brdka gospa Estonova sumila je že dlje časa, da njen soprog v visoki igri zapravlja premoženje. Ker niti soprog niti prijatelji njegovi nečejo črhni besedice o tej stvari, sklene gospa sama uveriti se o igralnih uspehih svojega moža. Preobleče se torej v moško obleko in gre z nekim obitelji znanim kavalirjem v igralni klub. Da lažje opazuje igro svojega soproga, pelje kava-

lir gospo v igralno sobo in jo tamkaj predstavi pod izmišljenim laškim imenom. Navzočni gospodje obsejajo kmalu krasnega prisleca ter ga vabijo k igri. Kaj se hoče, kdor zaide mej volke, mora z volkovi tuljiti. Mladi laški kavalir je precej razmišljen, igra in igra ter zaigra v malo urah 40.000 frankov. Kljub velikej izgubi uverila se je pa drzna igralka do dobra, da je soprogu delala krivico. Drugi dan poplačal je lord svoje soproge dolg. Sedaj se pa po vsem Londonu muzajo plemenitim igralcem, da neso spoznali lepega gosta in ga tako neusmiljeno oskubli.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodeca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena skateljici 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(31-17)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-0)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—290)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 15. decembra.

V Trstu: 28, 42, 12, 5, 51.
V Linci: 35, 8, 2, 83, 52.

Tujci:

14. decembra.

Pri **Slonu**: Borgenicht, Mossmann, Stumpf z Dunaja. — Slovcovich iz Trsta. — Slibar iz Sela. — Polc iz Brda. — Mallner iz Bieda. — Pitamic iz Postojne.

Pri **Maličih**: Blau, Braun, Popper, Schneeberger z Dunaja. — Gruntar iz Logateca. — Kohn z Dunaja. — Smola s soprogo iz Slemen.

Pri **avstrijskem cesarju**: Spigler z Dunnja.

Pri **južnem kolodvoru**: Perko iz Celja. — Zupančič iz Rakovnika. — Verib iz Trsta. — Smol iz Begunj. — Span iz Avena.

Pri **bavarskem dvoru**: Samida, Hönigman iz Starega loga.

Umrli so v Ljubljani:

15. decembra: Helena Juvan, dekla, 61 let, Mestni trg št. 12, za spridenjem krvi.

16. decembra: Maksimiljan Brandstetter, medolivarjev sin, 2 mes., Rožne ulice št. 5, za božjastjo. — Janez Rupersček, lončarski pomočnik, 18 let, Cesta v mestni log št. 3, za vnetjem srca. — Jakob Lebes, delavčev sin 5 mes., Ulice na Grad št. 11, za kron. katarom v črevih. — N. N., novorojeno moško dete, bilo je najdeno mrtvo na pokopališču. — Jazec Sešek, delavec, 38 let, Hradečkova vas št. 10, za jetiko.

V deželnej bolnici:

14. decembra: Jakob Mohar, gostad, 70 let, za oslabljenjem.

15. decembra: Janez Stare, kajšar, 28 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. dec.	7. zjutraj	743.4 mm.	— 8° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	740.7 mm.	1.4° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	742.3 mm.	— 2.4° C	sl. szh.	d. jas.	
17. dec.	7. zjutraj	743.1 mm.	— 6.0° C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	740.8 mm.	1.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	740.8 mm.	— 2.6° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura — 3.2° in — 2.3°, za 1.8° in 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	—	danes
Papirna renta	81.95	—	81.80
Srebrna renta	82.75	—	82.60
Zlata renta	109.65	—	109.30
5% marcna renta	97.70	—	97.65
Akcije narodne banke	875.—	—	876.—
Kreditne akcije	304.80	—	304.60
London	121.80	—	121.80
Srebro	—	—	—
Napol	9.62 1/2	—	9.62
C. kr. cekini	5.77	—	5.77
Nemške marke	59.67 1/2	—	59.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	60 kr
Državne srečke iz l. 1854	100 „	171 „	25 „
Ogerska zlata renta 4%	—	101 „	65 „
Ogerska papirna renta 5%	—	92 „	85 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104 „	75 „
Dunavska reg. srečke 5%	—	100 gld.	123 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	123 „	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99 „	80 „
Kreditne srečke	100 gld.	184 „	75 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	114 „	50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v	—	—	—

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
 I kas izkušani lik proti trajnom kašlju plućevine I
 želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v neko večjo prodajal-
 nico z mešanim blagom na Dolenjskem.

Kje? pove upravnštvo „Slov. Naroda“. (835-7)

8 hektolitrov dobre stare

slivovke

proda se po 50 gld. hektoliter. Na zahtevanje se pošlje
 pokušnja.

Fr. Prijatelj.

(844-4) župan, Tržiše, pošta Mokronog.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.
 Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Na mitnici v Črnučah

vsprejme se takoj

mitničar,

kateri se more izkazati z dobrimi spričali in more
 položiti nekaj varščine (kavcije).

Taisti, kateri želé za to službo prositi, naj
 svoje prošnje do 26. decembra t. l. podpiša-
 nemu pošljejo ali se do istega časa sami predstavijo.

Kamnik, dne 17. decembra 1888.

(864-1)

Fran Fischer.

Najfinejšo
pavolo
 za pletenje
 v 200 popolno stalnih modnih barvah in
umetno volno
 tako zvano „vignon“, ponuja lepšo in cenejšo,
 nego vsaka druga konkurenca,
L. JUST,
 tovarna za pavolo za pletenje
 v Červ. Kostelci. (862-1)
 Ceniki pošljejo se na zahtevanje zastoj in franko.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“.

Za božično darilo!

NARODNA KNJIŽNICA.

I. ZVEZEK.

POBRATIMI.

Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.

Elegantno vezan i gld. 20 kr.

Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljub-
 ljani in v drugih knjigarnah.

Za božične praznike

priloga

J. Förderl-ova

sladčičarska pekarija

v Lingovih ulicah

raznovrstne sladčice, cvibake,
 potvice, orehove kifelce, šar-
 keljne i. t. d.

Tudi se prodaja

(865-1)

kruh na vago

kilo po 18 kr., 14 kr., 11 kr. in 9 kr.

C. kr. konces. parobrodarsko društvo

„CUNARD LINE“

vsprejema blago in potnike

za severno in južno Ameriko.

Podrobnejša razjasnila daje „CUNARD LINE“ v ulici Valdi-
 rivo br. 28, Trst. (859-2)

Št. 741.

Razpis.

(857-3)

V dodatku k tukajšnjemu razpisu dne 21. marca t. l., št. 741,
 se zaradi oddaje mizarskega, ključavničarskega, plesarskega in ste-
 klarskega dela glede dozidanja blaznice na Studenci razpisuje pismena
 ponudbena obravnava do uštetega

24. decembra 1888. leta.

Po skupinah razvrsteno delo je proračunjeno, in sicer:

a) mizarsko	delo na	4468 gld. 46 kr.
b) ključavničarsko	„ „	4104 „ 44 „
c) plesarsko	„ „	804 „ 20 „
d) steklarsko	„ „	760 „ 72 „

To delo se bode oddalo razvrsteno po posameznih obrtniških
 skupinah proti plačilu dovršenega dela na podlagi jednotnih cen.

Dotični stavbinski podatki, namreč: splošni in posebni stavbinski
 pogoji, proračuni, črteži i. t. d. so na razgled v pisarni deželnega
 stavbnega urada v deželnem dvorci, v Gosposkih ulicah št. 2, I. nad-
 stropje na vrt, v navadnih uradnih urah.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 24. decembra t. l. do
 12. ure dopoldne pri uležnem zapisniku uložé.

Ponudbe morajo biti pisane na kolek za 50 kr. in zapečatene
 in z napisom na zavrtku: „Ponudba za delo pri dozi-
 danji blaznice na Studenci“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 10%
 jamčevina zgoraj naznanjene dražbene cene, bodi si v gotovini ali v
 hranilničnih knjižicah kranjske hranilnice ali v avstrijskih državnih
 dolžnih pismih po sedanji tržni ceni (kursu), ako ta ne presega imen-
 ske vrednosti. Dovoljeno pa je tudi, da se jamčevina poprej uloží pri
 deželni blagajnici proti potrjilu in to potrjilo pridene ponudbi.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet
 dela in vse stavljenе pogoje in da se tem pogojem pravomočno
 podvrže.

Ponudniki naj razločno s št. villkami in z besedami zapišejo svoj
 ponudni znesek v jednotnih cenah in koliko odstotkov odjenjajo od
 jednotnih dražbenih cen in naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem
 lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena, svoj posel in
 bivališče.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov izbrati si
 po svoji razbornosti podjetnika brez ozira na to, koliko odstotkov kdo
 odjenja, ali pa po okoliščinah razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi uložene ponudbe.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 12. decembra 1888.

JOSIPINA SCHUMI,

sladčičarsko in cukrarninarsko podjetje.

V blagovoljno pozornost.

P. n. občinstvo Ljubljane in okolice si usojam prijazno
 opozarjati na svojo veliko zalogo

božičnih predmetov,

sladčic po jedi, bonbonov in dekoracij
 za božično drevesce.

Ker imam na prodaj lastne izdelke, sem v prijetnem
 položaji, da morem staviti najnižje cene. Vnanjemu občinstvu
 priporočam mično sestavljene zbirke od 3 do 10 gld. Vsaka
 zbirka zadostuje popolnoma za veliko božično drevesce. — Na-
 ročbe na tako imenovane

Hamburske, Lübiške in Kraljevske (Königsberger)
 marcisanske torte, ovočje, sočivje, prešičke sreče
 i. t. d. se ukusno, točno in po ceni izvrše. 802-7

Na Kongresnem trgu, v Fischer-jevi hiši št. 13.

Za najprimerneje

božično darilo

priloga

Stritar-jeve zbrane spise

v 6 zvezkih

— s podobo pesnikovo v bakrotisku. —

Mehko vezanih stane vseh šest zvezkov	gld. 15.—
V platno vezanih	„ 18.60
V polu platno vezanih	„ 20.70
V prekrasni vezbi z zlatim obrezkom	„ 22.50

V Ljubljani, v 17. dan decembra 1888.

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

založna knjigotržnica.

(863-2)